

Arrest

nr. 325 999 van 30 april 2025
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 27 maart 2022, diende op 28 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 5 november 2024 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 28/03/2022

Overdracht CGVS: 19/05/2022

U werd op 19 april 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.53 uur tot 13.05 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Mitra BIGHAM, loco Meester Valérie HENRION, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en bent u soennitisch moslim. U behoort tot de Sacad subclan, die valt onder de Habar Gidir clan en de Hawiye clanfamilie. U bent geboren op [...] februari 2003 in het dorp Ceel Ahmed, district Marka, provincie Lower Shabelle, waar u samen met uw moeder, broer en zus woonde tot uw vertrek uit Somalië. Uw vader is in 2010 of 2011 op natuurlijke wijze overleden. U ging niet naar school maar volgde wel vanaf uw zeven of acht jaar lessen in de plaatselijke Koranschool.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Op 21 december 2021 kwamen vier mannen van Al-Shabaab binnen in de Koranschool. Ze zeiden dat jullie de Islam moesten helpen en namen u en drie andere jongens mee omdat jullie de oudsten waren. U wilde eerst overleggen met uw moeder, maar dat lieten de mannen van Al-Shabaab niet toe. Een van hen trok u naar buiten waardoor u met uw been tegen de golfplaten muur van de Koranschool kwam en een letsel opliep.

U werd naar een trainingskamp gebracht. Op 28 december 2021 vloog er 's avonds een vliegtuig boven het kamp. Uit schrik voor een luchtaanval droegen de mannen van Al-Shabaab iedereen op om zich te verstoppen. U ging samen met een buurman uit uw dorp schuilen onder de bomen. Hij zei u op dat moment dat hij wilde vluchten en u besloot hem te volgen.

Jullie liepen naar het dorp Buulo Amburo. Daar belde u met behulp van een lokale bewoner uw moeder op, die er vervolgens voor zorgde dat uw maternale oom A.A.A. u opbelde. Hij kwam u die avond halen en bracht u naar Mogadishu, waar u in de woning van een smokkelaar verbleef. Uw oom was ook diegene die uw reis naar Europa met de smokkelaar regelde en betaalde.

Op 4 januari 2022 verliet u Somalië. U vloog naar Turkije en drie dagen later vertrok u naar Griekenland. Daar bleef u tot 27 maart 2022. Die dag nam u het vliegtuig naar België. Een dag later diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek keerde uw oom terug naar het dorp Lix Moore, waar hij woont. U hoorde van uw moeder dat hij ontvoerd werd; sindsdien is er geen nieuws over hem. Al-Shabaab ging tevens langs bij uw moeder om naar u te vragen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een medisch attest d.d. 28 maart 2024, en opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

1. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

1.1. Uit uw verklaringen blijkt dat er nog nooit eerder mensen gedwongen gerekruteerd werden door Al-Shabaab in uw dorp en dat Al-Shabaab voorheen nog geen jongens via de Koranschool had gerekruteerd (CGVS p. 8, 31). Tevens heeft u niets vermeld over eventuele banden van de Koranschool of Koranleeraar met Al-Shabaab. Wel werden mensen volgens u in de moskee opgeroepen om zich bij hen aan te sluiten, maar dat gebeurde steeds op vrijwillige basis (CGVS p. 8, 27-28, 31). Het is zeer opmerkelijk dat u dan opeens wel gedwongen gerekruteerd zou worden in de Koranschool.

1.2. U haalt aan dat Al-Shabaab in het begin vrijwilligers kon rekruteren in de moskee, maar dat ze later veelmeer problemen hadden en daarom naar de Koranscholen kwamen om mensen te rekruteren (CGVS p. 27-28). Nochtans heeft Al-Shabaab volgens u nooit grote verliezen geleden in uw regio (CGVS p. 20). Er is dus geen duidelijke reden waarom Al-Shabaab plots verschillende jongens gedwongen zou rekruteren.

1.3. Gevraagd waarom Al-Shabaab niet u wilde rekruteren, antwoordt u dat het was omdat u één van de oudsten was. Behalve uw leeftijd kunt u verder geen antwoord geven op de vraag waarom Al-Shabaab precies u zou uitkiezen (CGVS p. 35).

1.4. Daarnaast blijkt dat Al-Shabaab uw familie of de clanoudsten niet benaderde in het kader van de poging tot rekrutering, maar dat ze u als individu aanspraken. U beweert dat het normaal is dat ze jongens meenemen zonder met de families of clanouderen te overleggen (CGVS p. 33). Dit strookt geenszins met de gewoonlijke gang van zaken zoals die terug te vinden is in de landeninformatie waarbij de rekrutering gebeurt met behulp van sociale netwerken.

1.5. Uit de kaarten van PolGeoNow (zie blauwe map) blijkt bovendien niet dat Al-Shabaab de volledige controle had in uw regio. Zowel op de kaart van 20 oktober 2020 als op de kaart van 14 december 2021 wordt het kustgebied net ten zuiden van Marka, waar uw dorp ligt volgens de OCHA kaart en volgens Google Maps (zie blauwe map), niet aangeduid als gebied dat in handen van Al-Shabaab is. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw dorp op de grens lag van het gebied waar Al-Shabaab de controle had. Nochtans had Al-Shabaab volgens uw verklaringen al heel lang de controle over uw dorp. De Somalische overheid zou slechts één keer naar uw dorp gekomen zijn, in de zomer van 2021, maar ze bleven niet, waardoor Al-Shabaab de controle behield (CGVS p. 16).

2. De situatie van uw in Somalië achtergebleven familieleden wijst er op dat u bij terugkeer geen vervolging dient te vrezen.

2.1. U haalt geen vervolgingsfeiten tegenover uw moeder, broer of zus aan. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. Volgens u kwam Al-Shabaab na uw vertrek achter u vragen bij uw moeder; hier kan echter geen geloof aan gehecht worden aangezien u dit niet vermeld heeft bij DVZ en u het slechts helemaal op het einde van het persoonlijk onderhoud plots toevoegt aan uw verklaringen (CGVS, p. 38). Verder heeft Al-Shabaab uw moeder, broer of zus geen schade berokkend, noch enige druk uitgeoefend op hen, wat er op wijst dat ze niet actief naar u op zoek zijn.

2.2. Zowel uw broer als uw zus gaan nog steeds naar dezelfde Koranschool als die waar u zogenaamd gerekruteerd werd (CGVS p. 31). Indien uw verhaal zou kloppen, is het zeer onvoorzichtig dat zij daar school blijven lopen, zeker aangezien uw broer ondertussen 16 jaar oud is, en u zelf aangeeft dat jongens vanaf 15 jaar officieel volwassen zijn en Al-Shabaab vanaf dat moment begint te rekruteren (CGVS p. 31). Toch werd uw broer tot op heden nog niet gerekruteerd.

2.3. U beweert dat uw maternale oom A.A.A., toen hij terugkeerde naar zijn dorp Lix Moore nadat hij u naar de smokkelaar in Mogadishu had gebracht, meegenomen werd door Al-Shabaab en nog steeds vermist is (CGVS p. 29, 38). Dit is ten eerste ongeloofwaardig omdat u hierover noch bij DVZ noch aan het begin van het persoonlijk onderhoud, wanneer u gevraagd werd hoe uw familieleden in Somalië het stellen, iets over heeft vermeld. Op dat ogenblik stelde u integendeel dat uw enige maternale oom gewoon nog altijd in datzelfde dorp woont (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u opmerkelijk weinig informatie over zijn ontvoering. Zo weet u niet wanneer het gebeurde; u stelt slechts dat u het van uw moeder heeft vernomen (CGVS p. 29, 38). Volgens uw verklaringen heeft Al-Shabaab niet gezegd waarom ze uw oom ontvoerd hebben (CGVS p. 38). Bijgevolg is het niet duidelijk of er een link bestaat dus uw zogenaamde gedwongen rekrutering en de beweerde ontvoering van uw oom.

3. Het relaas dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS brengt is op verschillende punten strijdig met uw verklaringen bij DVZ.

3.1. Bij DVZ stelde u slechts drie jaar les te hebben gevolgd in de Koranschool (Verklaring DVZ d.d. 12/05/2022 p. 6). Tijdens het onderhoud zegt u echter vanaf uw 7 à 8 jaar lessen te hebben gevolgd (dus ongeveer in 2010) tot aan uw beweerde rekrutering in december 2021 (CGVS p. 6-7). Indien u werkelijk in 2010 begon met Koranlessen en drie jaar les volgde, en u dus in 2021 al lang niet meer naar de Koranschool ging, dan kan uw relaas over gedwongen rekrutering onmogelijk hebben plaatsgevonden. Of u al dan niet nog les volgde aan de Koranschool is dus een essentieel onderdeel van uw relaas.

3.2. Bij DVZ stelde u dat u samen met twee anderen vanuit het Al-Shabaabkamp vluchtte naar Lix Moore, waar uw oom woont (CGVS Vragenlijst). Aan het begin van het onderhoud geeft u aan dat u niet met twee anderen maar met één andere persoon vluchtte, en dat jullie niet naar Lix Moore, maar naar Buulo Amburo gingen (CGVS p. 4). Deze verklaring is evenwel bedenkelijk aangezien er een groot verschil is tussen de uitspraak van beide plaatsnamen waardoor een vergissing van de tolk weinig waarschijnlijk overkomt. In dat dorp belde u met behulp van een dorpsbewoner uw moeder op, die op haar beurt naar uw oom belde zodat hij contact met u kon opnemen. Vervolgens kwam uw oom u ophalen en bracht hij u naar Mogadishu (CGVS p. 37). Dit strookt echter niet met uw verklaringen bij DVZ. Daar vertelde u namelijk dat u vluchtte naar het dorp waar uw oom woonde; hij belde vervolgens naar uw moeder, waarop zij uw oom opdroeg om u te helpen (CGVS Vragenlijst).

4. Het feit dat u voor uw komst naar België gedurende bijna drie maanden in Griekenland – net als België lid van de EU – heeft verbleven zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw land en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

5. De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Het door u voorgelegde medische attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Dit attest laat dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 3 mei 2024, dient te worden vastgesteld dat ze slechts betrekking hebben op de windrichtingen van zonsopgang en zonsondergang en op de frequentie waarmee Al-Shabaab belastingen ophaalde. Bijgevolg hebben deze opmerkingen geen verdere gevolgen voor de inhoudelijke beoordeling van uw asielmotieven zoals hierboven uiteengezet.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het land van gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en

(vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van *Integrated Food Security Phase Classification (IPC)* telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*“- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”*

Verzoeker wenst erop te wijzen dat er op het moment van zijn rekrutering wel degelijk sprake was van een situatie van urgentie. Al-Shabaab had de controle over enkele omliggende dorpen verloren, en moest alles op alles zetten om deze gebieden te heroveren. Daarvoor hadden ze manschappen nodig. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat Al-Shabaab wel degelijk invloed had in zijn moskee. Zo werden er oproepen gelanceerd om zich bij hen aan te sluiten. In de regel gebeurde dit, inderdaad op vrijwillige basis. Echter, gelet op de uitzonderlijke aard van de situatie (Al-Shabaab verloor de controle over enkele omliggende gebieden), gingen ze over tot gedwongen rekrutering. Dat verzoeker niet op de hoogte is van de precieze aard van de banden van de Koranschool of leraar met Al-Shabaab, doet daaraan geen afbreuk. Verzoekers verklaringen over de gedwongen rekrutering komen daarenboven volledig overeen met de beschikbare informatie over rekrutering door Al-Shabaab. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

Verzoeker ziet niet in welke reden Al-Shabaab nog meer zou moeten hebben om de verzoeker te rekruteren, behalve zijn leeftijd en lengte. Hij werd immers niet geselecteerd voor een bepaalde functie, maar louter als strijdkracht. Er weze tevens aan herinnerd dat zijn aanwezigheid in de klas opviel, daar hij niet tussen de leerlingen zat, maar naast de leerkracht stond, als assistent van de leerkracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Verzoeker werd, samen met de andere oudere jongens, aangesproken in de Koranschool. Het is duidelijk dat er op deze manier wél beroep werd gedaan op zijn sociaal netwerk. De bestreden beslissing houdt er een onjuiste interpretatie van de beschikbare informatie op na.

Verzoekers dorp ligt op de grens van de gebieden waar Al-Shabaab de controle over heeft. Daaruit zou, volgens de bestreden beslissing volgen dat Al-Shabaab niet de “*volledige*” controle zou hebben over verzoekers gebied. Zij betwist aldus niet dat Al-Shabaab de controle had over zijn dorp, maar stelt dat deze niet “*volledig*” was. Dit is natuurlijk absurd. Het is zo dat de controle over het gebied officieel mogelijks betwist wordt (de bestreden beslissing geeft niet aan dat verzoekers dorp onder de controle van de overheid zou vallen en dit komt overeen met de PoleGeoNow-kaart waarnaar de bestreden beslissing verwijst), maar *de facto* was het Al-Shabaab die er de plak zwaaide. Daar komt nog bij dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud informatie kon geven over het leven in een dorp onder controle van Al-Shabaab, en hij tevens de kopstukken van Al-Shabaab in zijn regio wist te benoemen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Daarnaast zou de situatie van zijn in Somalië achtergebleven familieleden erop wijzen dat hij bij terugkeer geen vervolging dient te vrezen. Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing verschillende zaken door elkaar haalt. Hij werd immers op gedwongen wijze gerekruteerd, maar vreest Al-Shabaab op heden omdat hij van hen wegliep. Op dit moment, gaat Al-Shabaab niet over tot gedwongen rekrutering in zijn regio, omdat ze genoeg vrijwilligers hebben. Verzoeker verwijst naar de bestreden beslissing. Verzoekers broer en zus hebben op dit moment dan ook niets te vrezen.

Verzoeker daarentegen, kwam op de “*target list*” van Al-Shabaab terecht door weg te lopen van het trainingskamp en zo zijn rekrutering te weigeren. Verzoeker citeert uit landeninformatie. De commissaris-generaal schond kennelijk de zorgvuldigheidsplicht door verzoekers vrees voor Al-Shabaab te reduceren tot een vrees voor gedwongen rekrutering, en die vervolgens op zijn familieleden te projecteren. Het is verzoeker die ontsnapte en daarom nu Al-Shabaab vreest.

Daarenboven verliest de bestreden beslissing uit het oog dat de vraagstelling bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) manifest verschilt van de vraagstelling op het Commissariaat-generaal (verder: CGVS). Zo wordt er bij de DVZ gevraagd naar de redenen voor vertrek, terwijl er bij het CGVS nog “*en alle redenen die terugkeer onmogelijk maken*” wordt aan toegevoegd. Daar zijn moeder aangesproken werd na verzoekers vertrek uit Somalië en daar zijn oom werd ontvoerd na verzoekers vertrek uit het dorp, en aangezien erop gehamerd werd om een beknopt overzicht van zijn problemen te geven, ging de verzoeker

er, niet ten onrechte, vanuit dat hij nog niet moest vermelden dat Al-Shabaab bij zijn moeder langskwam en dat zijn oom werd ontvoerd. Het is onmogelijk voor verzoeker om meer gedetailleerde informatie te vergaren over de ontvoering van zijn oom. Immers was verzoeker op dat moment al onderweg naar Europa, en was hij dus niet aanwezig toen dit voorviel. Zijn moeder was er evenmin bij. Het is niet zo dat zijn familieleden Al-Shabaab kunnen aanspreken om te vragen om welke redenen zijn oom precies werd ontvoerd.

Verder zou verzoekers relaas gedaan bij het CGVS strijdig zijn met zijn verklaringen gedaan bij de DVZ. Ten eerste wenst de verzoeker te preciseren dat hij na 3 jaar klaar was met zijn Koran studies. Daarna bleef hij de Koranschool frequenteren, maar voornamelijk als assistent van de leraar (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Zelf volgde hij nog maar sporadisch lessen. Hij ging naar de Koranschool als assistent van de leraar tot hij door Al-Shabaab werd meegenomen. Ten tweede verduidelijkt verzoeker dat hij inderdaad met één andere jongen de benen nam. Ze kwamen uiteindelijk aan in het dorp Buulo Amburo, bij een vrouw die geiten en schapen hoedde. Hij leende haar telefoon en kon zo in contact komen met zijn moeder en oom. Daarna werd verzoeker opgehaald door zijn oom en naar Lix Moore gebracht, van waaruit verzoeker begon aan zijn reis uit Somalië.

Voorts zou het opvallen dat verzoeker geen verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland, zo stelt de bestreden beslissing. Er wordt gesteld dat dit gedrag “onverenigbaar” is met zijn nood aan internationale bescherming. Deze bewering is manifest onjuist. Verzoeker citeert uit informatie van UNHCR. De bestreden beslissing houdt geen rekening met de desastreuze situatie waarin migranten en verzoekers om internationale bescherming zich in Griekenland bevinden. Er kan de verzoeker niet verweten worden ervoor gekozen te hebben zich niet in een staat van extreme ontbering te willen bevinden in Griekenland.

Tot slot zou het door verzoeker neergelegde medisch attest niet van die aard zijn dat ze de bevindingen van de bestreden beslissing vermogen te wijzigen. De bestreden beslissing miskent de bewijswaarde van het medisch attest. Immers moet dit minstens als een begin van bewijs beschouwd worden.

De verwondingen van verzoeker zouden kunnen overeenkomen met de manier waarop hij beschrijft deze letsels opgelopen te hebben.

Ten overvloed dient er op te worden gewezen dat de bestreden beslissing verzoeker niet ondervroeg over zijn levensstijl in België. Nochtans blijkt uit de bestreden informatie dat Somaliërs die na een lang verblijf in Europa terugkeren naar Somalië, een bijkomende vrees kunnen kennen. Hierbij dient eraan herinnerd te worden dat het niet zo is dat verzoekers vrees omwille van eventuele verwestering niet geanalyseerd moet worden louter en alleen omdat hij deze zelf niet aanhaalde. De verwerende partij is ook gebonden door de samenwerkingsplicht, en dient alle mogelijke *nexusen* met de Vluchtelingenconventie te onderzoeken. Verzoeker wordt er door Al-Shabaab van beschuldigd een ongelovige te zijn, omdat hij wegliep van het trainingskamp van Al-Shabaab. Indien hij plots, meer dan drie jaar later, terug in Somalië zou verschijnen, zou zijn aanwezigheid niet onopgemerkt blijven. Verzoeker verliet Somalië immers in januari 2022, oftewel bijna drie jaar geleden. Hij verblijft ook al tweeënhalf jaar in België en kon in de Belgische samenleving integreren, onder meer dankzij zijn werk. Verzoeker citeert uit landeninformatie. Daarenboven kan niet met zekerheid gesteld worden dat verzoeker in Somalië over een netwerk beschikt, aangezien hij enkel beperkte contacten heeft met zijn moeder (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en zijn maternale tante (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Zij zijn beide alleenstaande vrouwen en zouden niet in staat zijn om verzoeker bij te staan, laat staan te beschermen tegen Al Shabaab. Aangaande de situatie van alleenstaande vrouwen is het EUAA rapport duidelijk. Verzoeker citeert uit landeninformatie en rechtspraak van de Raad over Somaliërs die op jonge leeftijd aankwamen en langdurig in Europa verbleven.

Verzoeker kwam op 19-jarige leeftijd aan in België. Intussen verblijft hij hier reeds tweeënhalf jaar. Hij is van mening dat zijn langdurige verblijf in Europa, sinds hij 19 jaar oud was, wel degelijk een bijkomende vrees uitmaakt. Hij heeft zich verschillende gebruiken en gewoonten eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de Somalische gebruiken en gewoonten. Daardoor riskeert hij enerzijds gestigmatiseerd te worden door zijn clan en de bevolking in zijn dorp. Anderzijds riskeert hij omwille van zijn langdurige afwezigheid uit het land en verblijf in Europa om in het vizier van Al-Shabaab te komen. Deze bijkomende vrees werd niet geanalyseerd.

Verzoeker vraagt om de subsidiaire beschermingsstatus. Uit de recente documentatie over de veiligheidssituatie in Somalië blijkt dat het conflict tussen de groep Al-Shabaab en de Somalische regeringstroepen de belangrijkste bron van gewapende conflicten in Somalië blijft. Clanmilities, de Islamitische Staat in Somalië en de regionale autoriteiten van Somaliland en Puntland zijn ook actoren in de aanhoudende onveiligheid en het gewapende geweld in het land. Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Lower Shabelle, zijn regio van herkomst. Ook de humanitaire situatie blijkt moeilijk in Somalië.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader

van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoekers bijkomende verklaringen over zijn verklaringen inzake (1) de gedwongen rekrutering, (2) zijn vrees voor Al-Shabaab omdat hij zou hebben geweigerd zich aan te sluiten, (3) de tegenstrijdige verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met de afgelegde verklaringen bij aanvang van de procedure bij DVZ en (4) zijn reisweg vanuit Somalië, via onder meer Griekenland tot in België vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen, laten geen andere beoordeling toe.

De Raad acht de volgende motieven van de bestreden beslissing correct en pertinent:

“1. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier).

5.1. *Uit uw verklaringen blijkt dat er nog nooit eerder mensen gedwongen gerekruteerd werden door Al-Shabaab in uw dorp en dat Al-Shabaab voorheen nog geen jongens via de Koranschool had gerekruteerd (CGVS p. 8, 31). Tevens heeft u niets vermeld over eventuele banden van de Koranschool of Koranleraar met Al-Shabaab. Wel werden mensen volgens u in de moskee opgeroepen om zich bij hen aan te sluiten, maar dat gebeurde steeds op vrijwillige basis (CGVS p. 8, 27-28, 31). Het is zeer opmerkelijk dat u dan opeens wel gedwongen gerekruteerd zou worden in de Koranschool.*

5.2. *U haalt aan dat Al-Shabaab in het begin vrijwilligers kon rekruteren in de moskee, maar dat ze later veelmeer problemen hadden en daarom naar de Koranscholen kwamen om mensen te rekruteren (CGVS p. 27-28). Nochtans heeft Al-Shabaab volgens u nooit grote verliezen geleden in uw regio (CGVS p. 20). Er is dus geen duidelijke reden waarom Al-Shabaab plots verschillende jongens gedwongen zou rekruteren.*

5.3. *Gevraagd waarom Al-Shabaab net u wilde rekruteren, antwoordt u dat het was omdat u één van de oudsten was. Behalve uw leeftijd kunt u verder geen antwoord geven op de vraag waarom Al-Shabaab precies u zou uitkiezen (CGVS p. 35).*

5.4. *Daarnaast blijkt dat Al-Shabaab uw familie of de clanoudsten niet benaderde in het kader van de poging tot rekrutering, maar dat ze u als individu aanspraken. U beweert dat het normaal is dat ze jongens meenemen zonder met de families of clanouderen te overleggen (CGVS p. 33). Dit strookt geenszins met de gewoonlijke gang van zaken zoals die terug te vinden is in de landeninformatie waarbij de rekrutering gebeurt met behulp van sociale netwerken.*

5.5. *Uit de kaarten van PolGeoNow (zie blauwe map) blijkt bovendien niet dat Al-Shabaab de volledige controle had in uw regio. Zowel op de kaart van 20 oktober 2020 als op de kaart van 14 december 2021 wordt het kustgebied net ten zuiden van Marka, waar uw dorp ligt volgens de OCHA kaart en volgens Google Maps (zie blauwe map), niet aangeduid als gebied dat in handen van Al-Shabaab is. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw dorp op de grens lag van het gebied waar Al-Shabaab de controle had. Nochtans had Al-Shabaab volgens uw verklaringen al heel lang de controle over uw dorp. De Somalische overheid zou*

slechts één keer naar uw dorp gekomen zijn, in de zomer van 2021, maar ze bleven niet, waardoor Al-Shabaab de controle behield (CGVS p. 16).

2. De situatie van uw in Somalië achtergebleven familieleden wijst er op dat u bij terugkeer geen vervolging dient te vrezen.

2.1. U haalt geen vervolgingsfeiten tegenover uw moeder, broer of zus aan. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. Volgens u kwam Al-Shabaab na uw vertrek achter u vragen bij uw moeder; hier kan echter geen geloof aan gehecht worden aangezien u dit niet vermeld heeft bij DVZ en u het slechts helemaal op het einde van het persoonlijk onderhoud plots toevoegt aan uw verklaringen (CGVS, p. 38). Verder heeft Al-Shabaab uw moeder, broer of zus geen schade berokkend, noch enige druk uitgeoefend op hen, wat er op wijst dat ze niet actief naar u op zoek zijn.

2.2. Zowel uw broer als uw zus gaan nog steeds naar dezelfde Koranschool als die waar u zogenaamd gerekruteerd werd (CGVS p. 31). Indien uw verhaal zou kloppen, is het zeer onvoorzichtig dat zij daar school blijven lopen, zeker aangezien uw broer ondertussen 16 jaar oud is, en u zelf aangeeft dat jongens vanaf 15 jaar officieel volwassen zijn en Al-Shabaab vanaf dat moment begint te rekruteren (CGVS p. 31). Toch werd uw broer tot op heden nog niet gerekruteerd.

2.3. U beweert dat uw maternale oom A.A.A., toen hij terugkeerde naar zijn dorp Lix Moore nadat hij u naar de smokkelaar in Mogadishu had gebracht, meegenomen werd door Al-Shabaab en nog steeds vermist is (CGVS p. 29, 38). Dit is ten eerste ongeloofwaardig omdat u hierover noch bij DVZ noch aan het begin van het persoonlijk onderhoud, wanneer u gevraagd werd hoe uw familieleden in Somalië het stellen, iets over heeft vermeld. Op dat ogenblik stelde u integendeel dat uw enige maternale oom gewoon nog altijd in datzelfde dorp woont (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u opmerkelijk weinig informatie over zijn ontvoering. Zo weet u niet wanneer het gebeurde; u stelt slechts dat u het van uw moeder heeft vernomen (CGVS p. 29, 38). Volgens uw verklaringen heeft Al-Shabaab niet gezegd waarom ze uw oom ontvoerd hebben (CGVS p. 38). Bijgevolg is het niet duidelijk of er een link bestaat dus uw zogenaamde gedwongen rekrutering en de beweerde ontvoering van uw oom.

3. Het relaas dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS brengt is op verschillende punten strijdig met uw verklaringen bij DVZ.

3.1. Bij DVZ stelde u slechts drie jaar les te hebben gevolgd in de Koranschool (Verklaring DVZ d.d. 12/05/2022 p. 6). Tijdens het onderhoud zegt u echter vanaf uw 7 à 8 jaar lessen te hebben gevolgd (dus ongeveer in 2010) tot aan uw beweerde rekrutering in december 2021 (CGVS p. 6-7). Indien u werkelijk in 2010 begon met Koranlessen en drie jaar les volgde, en u dus in 2021 al lang niet meer naar de Koranschool ging, dan kan uw relaas over gedwongen rekrutering onmogelijk hebben plaatsgevonden. Of u al dan niet nog les volgde aan de Koranschool is dus een essentieel onderdeel van uw relaas.

3.2. Bij DVZ stelde u dat u samen met twee anderen vanuit het Al-Shabaabkamp vluchtte naar Lix Moore, waar uw oom woont (CGVS Vragenlijst). Aan het begin van het onderhoud geeft u aan dat u niet met twee anderen maar met één andere persoon vluchtte, en dat jullie niet naar Lix Moore, maar naar Buulo Amburo gingen (CGVS p. 4). Deze verklaring is evenwel bedenkelijk aangezien er een groot verschil is tussen de uitspraak van beide plaatsnamen waardoor een vergissing van de tolk weinig waarschijnlijk overkomt. In dat dorp belde u met behulp van een dorpsbewoner uw moeder op, die op haar beurt naar uw oom belde zodat hij contact met u kon opnemen. Vervolgens kwam uw oom u ophalen en bracht hij u naar Mogadishu (CGVS p. 37). Dit strookt echter niet met uw verklaringen bij DVZ. Daar vertelde u namelijk dat u vluchtte naar het dorp waar uw oom woonde; hij belde vervolgens naar uw moeder, waarop zij uw oom opdroeg om u te helpen (CGVS Vragenlijst).

4. Het feit dat u voor uw komst naar België gedurende bijna drie maanden in Griekenland – net als België lid van de EU – heeft verbleven zonder er bescherming aan te vragen getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliét dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.”

Waar verzoeker stelt dat zijn medisch attest diende beschouwd te worden als begin van bewijs, benadrukt de Raad dat documenten slechts een begin van bewijs kunnen zijn indien ze worden ondersteund door andere deugdelijke documenten en/of geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hoger reeds gesteld zijn

verzoekers verklaringen dermate gebrekkig dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanspraak. De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“5. De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Het door u voorgelegde medische attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Dit attest laat dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Wat betreft de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 3 mei 2024, dient te worden vastgesteld dat ze slechts betrekking hebben op de windrichtingen van zonsopgang en zonsondergang en op de frequentie waarmee Al-Shabaab belastingen ophaalde. Bijgevolg hebben deze opmerkingen geen verdere gevolgen voor de inhoudelijke beoordeling van uw asielmotieven zoals hierboven uiteengezet.”

Waar verzoeker verwijst naar zijn verblijf in het Westen, wijst de Raad erop dat op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over zijn verblijf in het Westen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 38.) Verzoeker heeft echter de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoekers vrees om bij een terugkeer naar Somalië problemen te krijgen door zijn verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat hij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoekers profiel als ‘terugkeerder’ volstaat om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden geïnterviewd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit de elementen die voorliggen blijkt geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was meerderjarig toen hij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië reeds in zekere mate gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds maart 2022 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Verzoeker beweert dat hij geen sociaal netwerk meer heeft buiten zijn moeder en tante. Echter, gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen, komt de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen in het gedrang. Daarnaast kan er van een volwassen man als verzoeker, die tot zijn bijna 19 jaar in Somalië heeft gewoond, enige mate van zelfredzaamheid worden verwacht.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, neemt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent integraal over. De door verzoeker aangehaalde bronnen, Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), HRW, USDOS, ACLED, Amnesty International en OFPRA, kunnen het beeld dat naar voren komt in de bestreden beslissing niet doorprikken, maar bevestigen dit. Verzoeker steunt zich op dit punt overigens eveneens op het EUAA-rapport *“Country Guidance Somalia”* van augustus 2023.

Verzoekers beweerde verblijf in het westen, gelet op bovenstaande analyse, kan niet worden aangenomen als een persoonlijke omstandigheid die een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het

willekeurig geweld in Lower Shabelle. Verzoeker laat dit na *in concreto* aan te tonen. Er zijn geen andere persoonlijke omstandigheden aan de orde.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP